



Reflex 3. årg. nr. 12, dec 2010 57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives indtil videre "kun" i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print.

Copyright 57° Nord 2010, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: 57nord.dk/tidsskrift.php

ISSN: 1903-0738



Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 11)
- 3 Ole Vardinghus (sidst med i nr. 5)
- 5 Luchessi Montecillo (første gang med i Reflex)
- 6 Regitze Jensdatter (sidst med i nr. 7)
- 9 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 8)
- 10 Thorvald Berthelsen (første gang med i Reflex)
- 13 J Nyd (sidst med i nr. 11)
- 17 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 11)

Grafik

Forside Kell Ivan T Thygesen (foto)
Kolofon Jan Nygaard
Bagside Jan Nygaard

Forventning stor knytter kransens bånd
med juleevangeliets sang;
erfarings ly
skytte året ny
kærligt vi det tage imod.

En krans af lys vogter kirkens rum
og livets uforlignelige leg;
af mørkets gem
træder livet frem,
advendt vi det tage imod.

Advent

En kreds af ånd danner kirkens rum
om livets ubeskrivelige vej,
står vagt om dig,
Herre, også mig,
advent vi dig tage imod.

De første skridt, stolt vi øver os
med barnets uomstyrtelige tro;
hvor moders ord
danner livets spor,
åbent vi det tage imod.

Et hav af tid kranser livets bred
og årets uafvendelige fald;
med visdom blid
gødes åndens tid
ydmygt vi det tage imod.

Af kongers æt fader byder os
frygtsommelige aktive gro;
til livets gavn
bryde hyrdens favn,
ærligt vi det tage imod.

Et brus, en rus, livets gyldne lød
vi følge ambitionernes kald;
et væld af tid
med arbejdsom flid
villigt vi det tage imod.

Distraction

Lyset trænger igennem
et gitter
bøjes
uden at gitteret bøjes
distraction

Kernekraft

Kernen i et hvert forhold
er elementære små spændinger
som drager
eller frastøder

Kernen og andemad
de små rap

En mærkelig charme
farvede op og nedture
langt fra bund til top

Det ligger i nødderne

Kinesisk energi

Bevægende at se
det potentielle
åndelige arbejde
når kineserne forårsruller sig ud
Ekstrem udstråling
De består sgu nok af solceller
 $E = Bm$
og prutter naturgas
vindkraft

Der er krudt i de kinesere
 $E = A + Q$
Der er kul på
De er nærmest fossile
 CO_2 kinesere kan blive til tre
men helst ikke fire
Omvendt osmose:
 O_2

Kulturen har magnetisk tiltrækningskraft
Drager os
Man kan blive helt elektrisk at spise med pinde
Kungfu
og kerneenergien ligger sgu nok i den kinesiske
kultur
som vi har raffineret til
”Spis her eller mæ hjem”

° From where -->

[I]the w[o]rld
stand

((((((is a whirling vortex))))))))

a living ocean

OF TIME . . .

alternately condensing
and d i f f u s i n g

[I]N and | of itself |
[O]UT

like a ball of yarn

with no beginning
no end
and no singular string

but its own current
of movement
that cancels and begets itself anew

through [cause] and (((effect)))

Øjeblikket hvor du rør mig

Det er i øjeblikket hvor du rør mig
at Airforce One og Barack Obama
hænger *helt* stille i luften
og Lene Espersens næse hverken
bliver større eller mindre

det er i øjeblikket lige før du rør mig
mens mængden af verden mellem os to
ganske langsomt krymper
jeg kan lugte dig nu
jeg balancerer på en solstråle nu
et sted højt over europas erotik
og jeg er næsten ikke bange for at falde ned
i dag
du lugter af sved og græsstrå i dag
du lugter af stjernerne og af støvsugere i dag
du tager min hånd i dag
og jeg har set en skygge bevæge sig
hele vejen hen over gaden
i det øjeblik
hvor din hånd strejfer min arm
i øjeblikket før du fordamper
jeg kan mærke luften blive violet
under mine fødder nu
jeg kan mærke vinden trække vejret
ind og puste ud og blæse hele verden
rundt så den vender på hovedet nu

jeg kan mærke dit hår mod min pande nu
jeg kan mærke din vejtrækning nu
jeg danser på et skrøbeligt snefnug nu
der er en verden over mig
en verden under mig og
jeg er omgivet af bristende sæbebobler du
ser ind i mine øjne
dine øjne har samme farve som
det sted hvor himlen og havet
mødes i dag du
smiler til mig nu
jeg mister balancen
jeg falder
jeg lander blødt
et sted i snefyldte skyer nu
der er flyvende kiwifugle omkring mig
der er floder af honning og der er
tog der kører til tiden omkring mig nu
jeg kan næsten ikke se dig
fordi du er så tæt på
du holder min hånd nu
jeg vil aldrig nogen sinde give slip igen
tiden gik i stå nu
jeg har set solen standse
lige der
til venstre for en sky

Grib dansen

Hånd i hånd i hånd har vi lige
passeret point of no return
et sted ude i natten
og mens snedriver og cumuluskyer
forsvinder et sted bag horisonten
danser mine sko hen ad gaden
og lader vabler være vabler bare fordi
solen endnu ikke er forsvundet
i det ukendte bag ækvator
og vi danser ikke for solens skyld for fredens skyld for vores skyld
vi danser fordi vi endnu ikke er døde
for menneskene omkring os skal alle sammen dø
og nogen dør for kærligheden nogen dør for tidligt
og andre dør forgæves
alt imens vi danser kun fordi vi kan
natten er endnu ikke ung og musikken spiller kun i vores fødder
og det er kun et spørgsmål om hvor hurtigt du kan flytte fødderne i natten
det er hverken askeskyen angsten eller aldrig i livet
der holder os fast under himlen
tyngdekraften er blot en bivirkning af vores
tiltrækningskraft når vi smiler

Se et menneske!

det er hverken nyfødt eller døende
men stivnet et sted
mellem tvivlen og alt den kaffe som aldrig bliver drukket
afventende overvejende om det vil leve nu
eller vente til det er for sent
kom lad os vise det hele verdens fortræffeligheder
kom lad os vise det at
frostvejr, flasker og flamboyante fremmede
bobleplast burhøns og bananrepluliker blot er
elementer i musikken der driver vores hjerter ud i nattens puls
kom lad os fortælle det at kun Ikaros
levede fuldt ud
kom lad os råbe
”Kom lad os synge i kor! ”

Fucking Løgner

Luften er døvtum og drukner i ord
der venter på at blive sagt
men jeg kan jo ikke stå her
og råbe ud i verdensaltet

jeg vil råbe

nattergal linoleum og fucking løgner

jeg vil fortælle menneskene
at de har degraderet sig selv
til *skygger* og sandhedsløse slimklatter
jeg vil være sådan rigtigt samfundskritisk
jeg vil råbe til stjernerne at de skal komme herved
jeg vil være vågen hele natten
og bare krepere foran ordene
jeg vil råbe

flagstand og fremmedfjendsk

og **fiskefrikadelle fladejern**

flammer friserede familier og

fucking løgner

jeg vil lære stovekontrollen at stave
til alle de ord den påstår ikke eksisterer
jeg vil fortælle skyggerne at de skal lyse op
jeg vil skrive til alle mine falske Facebookvenner
forhenværende flammer og gamle kammerater
og fortælle dem
at de har reduceret sig selv
til *navne, billeder og statusopdateringer*
jeg vil råbe til træerne
at de skal lade være med bare at stå der og se på
at verden bliver til ingenting

jeg vil råbe at verden er lidt for lidt af lave nu til dags

jeg vil råbe

grædefærdig forfjamsket

kokain teenager flugt og

fucking løgner

jeg vil plukke alle bladene af træerne
jeg vil danse *jive* til lyden af sirener
jeg vil skrike tilfældige citater
og betydningsfulde navne ud i natten
jeg vil fortælle alle *ansigter* jeg møder
at de er blevet *fjerne* for dem selv
jeg vil fjerne alle maskerne
jeg vil byde hele natten op til *dans*
jeg vil råbe

ytringsfrihed demokrati fladskærm

avispapir flaskehals og

fucking løgner

jeg vil finde ud af
hvad folk egentlig har i deres *håndtasker*
jeg vil danse *stepdans* i et minefelt
jeg vil dykke ned under iskappen
jeg vil sluge *stilheden* og omdanne den
jeg vil spørge hvad du tænder på
jeg vil *splitte verdensaltet* ad til molekyleneiveau
jeg vil råbe ud i *verdens vakuum*
ganske ganske stille så der ikke er nogen der hører mig
ganske tavst gemt bag en computerskærm
jeg vil råbe
tryghed troværdighed tordenstorm
tillid teamspirit og
FUCKING LØGNER!

Stilleben med tændte lys på en glittet forside

En sætning i en ulæst roman:

”Det var dengang da menneskene for første gang gik
på månen.”

Fuglene cirkler over de høje træer
i regnens hidsige ballader

Enten du bryder dig om det eller ej
er du min eneste læser
Jeg vender ikke tilbage
før fuglene har fundet deres pladser i trækronerne

Mågerne har fundet mad
kredser med livagtige skrig

Skyggen fra planten i vinduet
falder på bogen
ligner fuglen tegnet med tusch
på den kinesiske kunstskele
hvor vi stod i læ for en tordenbyge

Klokken halv fire brød
med en diskret smag af salt

Der står en flok mennesker på torvet
jeg vil beskrive dem
Står og lur i en port

De tager mig som gidsel i en trækvogn
Hu hej gennem byen klamrer jeg mig
til siderne

Hvis jeg slutter mig til dem
kan jeg selv få lov at holde stangen

PS

Hvis du ikke kan se
hvem der sidder i trækvognen
trænger du godt nok til briller

Fra Utidig i tide

Spor af tidens spring

Sneen falder til fordel for sporene.
Hvidhed tynger
bambussens ubemærkede rastløshed.
Træernes anspændthed indspindes
i den ulige kamp med
grundvandsforureningen.
Syreregnens skjulte vækstrate
skyder i vejret.

Husene synker i fundamenterne
uden hensyntagen til den politiske dagsorden.
Kælderbeboerne ernærer sig af beton.
Stenlungerne har de dog fået
af regeringens isoleringshjælp til selvhjælp,
og håb om opsving lige om hjørnet.

Fem minutters lette ord
på stedet.

For enden af skovstiens tunnel
dukker to drenge op
med buer og træspyd.
Kroppene lænet bagud
mod det vintergrå hulspejl.

Hverken det anskudte egern
eller den krisefri ny økonomi
ses i bakspejlet.

Kun to tillidsfuldt spændte buer.
Årsag eller virkning?
Buerne bliver aldrig skudt af.
Alligevel er pilene langt forbi mig.

Hvilket løfte giver erindringen
i et forvirret sprog,
hvis dele, adskilte af timenyhederne,
nedbryder den etablerede sammenhæng?

På trods af falskneriet
går vi på ny i den hvide verden.
Sporene misfarves
af fastere drømmerids
og hælenes såbare forplantninger
til vintergækkenes rystelser.
Supermands røntgenblik er inderligt overflødigt.
Pupillerne fokuserer på uendeligt.



Fra *Utidig i tide*

Lysende sort

Ahorns vrede over sirup
som flyder fra os
vreden over rødderne
som lænker os
uden at holde fast
vreden over blæsten
som ikke strejfer os
i kærlighedens og syreregnens vrimmel
mens hullet i ozonlaget
redefinerer livet
og ørkenorkideerne vajer
for gravernes uanfægtede anstrengelser

Landskaber af beton og glas
bryder op
i aortaens uophørlige
udvidelse af huden
hvor stjernerne fjerner sig
fra hinanden
i den krumning af tiden
som synker ind i sig selv
lysende sort overalt



Thorvald Berthelsen

Stilleben

Hænger tavsheden
op - med hovedet på skrå
ser jeg hjertets slag

Regnbuebroen

På regnbuebroen
mellem drøm og virkelighed
går uro over

Spind

Silkes løgn og svigt
holder ærligt døden fast
i kokonens digt



Indsigt

Rummet udvides
uendeligt krummet
sammen i sig selv

Vandpytten spejler
selvfortærende
himlen uden vinduer

Luftkasteller?

Skyers spiralro
vi bygger fra bunden af
luftens vulkaner

Me, my self and this flora

Total
microbial cells
found in association
with humans
may exceed
the total number of cells
making up
the human body
by a factor of ten-to-one

Biofilmen knækker

basis er nettet af de en-cellede organismer, som ikke har cellekerne
overbygningen er nettet af organismer med celler, der indeholder en cellekerne
mennesket er falsk bevidsthed

100.000 år uden tjørnekrat

krystal
spore
vågner stille
åbner ballet
for selvtilrettelæggelse

Hva styrer?

du tror
du styrer
men du er påvirket
af så meget
også af allomonerne
fra bakterierne

Indforståede flagellumtær imellem strukturerne af exopolysakkarider

akyl-homoserinlaktoner (AHL)
morsegrene
hemmeligt sprog
forbudt
for guder
og andre madvarer

Quorum sensing

bakteriernes byer
er temmelige ulækre
og ensformige
udefra

Ikke så dum endda

usynlige organismer
holder hus med tingene
med -CH₃'er

Autoinducer-2

hvad taler bakterier om i deres arbejdsfrie tid?



Jeg blev født under anden verdenskrig
i en tysk barnevogn
der rullede hele vejen ned til Italien
gennem Brennerpasset
fulgt af ulve

jeg mindes deres tuden
lige før søvnen

I skolen sad jeg mellem tvillinger

bøgerne havde ikke plads til bogstaver
kun billeder af broer og skove

førstelæreren tørrede tavlen ren i frikvarteret med sit skæg

vi var kun tre elever i den klasse
men jeg lærte en masse franske gloser

senere blev jeg professor i matematik
og husker nu kun pardon og oeuvre

Til fastelavn klæder jeg mig fortsat ud
i år skal jeg være alf

jeg tæsker løs på alle tønder
der er syv tøndeslagninger her i byen

når katten er slået af forsvinder den
og dukker op i næste tønde
hjem søgt af trommehvirvler

det er min bedste dag i året
kattens fødselsdag

